

RADA MIEJSKA
w Nysie
ul. Kolejowa 15
48-300 Nysa

UCHWAŁA NR XII/156/15
RADY MIEJSKIEJ W NYSIE

z dnia 29 października 2015 r.

w sprawie rozstrzygnięcia wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Nr X/118/15 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) Rada Miejska w Nysie uchwała, co następuje:

§ 1. Postanawia się nie uwzględnić wniesionego przez
 wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Nr X/118/15 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nysy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY

Paweł Nakoneczny

Załącznik do Uchwały Nr XII/156/15
Rady Miejskiej w Nysie
z dnia 29 października 2015 r.

Uzasadnienie

W dniu 9 września 2015 r. reprezentowani przez pełnomocnika wnieśli do Rady Miejskiej w Nysie wezwanie do usunięcia naruszenia prawa spowodowanego uchwałą Nr X/118/15 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej.

Po rozpatrzeniu wezwania do usunięcia naruszenia prawa uznano, że nie zasługuje ono na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez wnoszących wezwanie w pierwszej kolejności wskazać należy, iż stosownie do art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym obowiązek uwzględnienia skargi wnoszonej w trybie tego przepisu, a w ślad za tym również poprzedzającego skargę wezwania do usunięcia naruszenia, powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego przez uchwałę czy zarządzenie, którego skarga lub wezwanie dotyczy. Obowiązku takiego nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienie skarżącego, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie uprawnienia, w którego ramach rada gminy przyznaje prawa i nakłada obowiązki na określone podmioty. Oznacza to zatem, że podstawą zaskarżenia w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest niezgodność z prawem uchwały organu gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, która to niezgodność wywołuje negatywne następstwa w sferze prawnej skarżącego (zniesienie, ograniczenie, uniemożliwienie realizacji uprawnienia, naruszenie interesu prawnego).

W przedmiotowej sprawie nie sposób uznać, że uchwała Nr X/118/15 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/580/2001 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty targowej narusza obowiązujące przepisy prawa, a tym samym – przy uwzględnieniu przytoczonego wyżej ujęcia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia – nie ma podstaw do uznania, że uchwała ta narusza interes prawny wnoszących wezwanie. Podnieść bowiem należy, że uchwała ta została podjęta zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849, ze zm.), czego potwierdzeniem jest fakt, iż nie została ona zakwestionowana przez organ nadzoru tj. Regionalną Izbę Obrachunkową w Opolu i ogłoszona została w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego w dniu 8 września 2015 r. pod pozycją 1922.

Przede wszystkim podnieść należy, iż przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych nadają uprawnienie radzie gminy do różnicowania stawek opłaty targowej na jej terenie, czego dokonała Rada Miejska w Nysie w uchwale Nr X/118/15 z dnia 27 sierpnia 2015 r. Podjęcie tej uchwały nie stanowi w żaden sposób naruszenia zasad gospodarki wolnorynkowej, wolności gospodarczej oraz równego, niedyskryminującego traktowania przedsiębiorców podnoszonego w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Przykładowo w wyroku z dnia 28.04.2011 r. WSA w Gliwicach (sygn. akt. I SA/GI 1277/10) wskazano, iż w ujęciu art. 165 ust. 2 oraz art. 171 Konstytucji RP samodzielność jednostek samorządu terytorialnego podlega ochronie sądowej a ich działalność podlega nadzorowi z punktu widzenia

legalności. Z kolei według art. 168 Konstytucji – jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Takim aktem prawnym uprawniającym jednostki samorządu terytorialnego do stanowienia prawa miejscowego w zakresie opłaty targowej jest ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849, ze zm.).

Sąd wskazał także, że gmina ma konstytucyjnie i ustawowo zagwarantowane prawo do swobodnego ustalania wysokości przedmiotowej opłaty targowej na targowiskach – w granicach przewidzianych cytowanymi przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a jedyne ograniczenie jakie ustawodawca wprowadził zawiera się w art. 19 ust.1 lit.a i dotyczy narzuconego ustawą górnego limitu dziennej stawki kwotowej opłaty. Rada Miejska w Nysie w zaskarżonej uchwale nie przekroczyła tak ustalonego progu i uznać tym samym należy, że nie naruszyła norm art. 19 ust.1 lit. a ani art. 15 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, pozostając w ramach ustawowego upoważnienia do stanowienia prawa lokalnego w tym zakresie. Jednocześnie zaakcentować należy, iż w ocenie Gminy Nysa brak jest potrzeby określania w uchwale górnej granicy opłaty targowej w sytuacji, gdy granica ta wynika wprost z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (byłoby to zbędnym powtarzaniem przepisów ustawy). Inkasentom opłaty targowej znane są te przepisy, w związku z czym opłata nigdy nie mogłaby być pobierana w wysokości wyższej niż określona ustawowo i nigdy tak pobierana nie była. W związku z tym bezzasadny jest zarzut wnoszących wezwanie, iż uchwała nie zawiera zastrzeżenia, iż opłaty nie mogą przekroczyć stawek maksymalnych.

Sąd zwrócił uwagę, że przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wprowadzają zakazu różnicowania stawek opłaty targowej w odniesieniu do różnych targowisk prowadzonych na terenie danej gminy (por. ostatnio NSA w wyroku z dnia 8 lutego 2011 r. sygn. akt II GSK 232/10, Centralna Baza Orzeczeń na stronie internetowej NSA, czy też wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 marca 2011 r., sygn. akt III SA/Wr 927/10). Również w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 grudnia 2008 r., sygn. akt II FSK 1233/07 zwrócono uwagę, że w ramach granic wyznaczonych przez art. 15 oraz 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych gminy mają swobodę ustalania obciążeń i mogą realizować własną lokalną politykę. Dopuszczalne jest więc także różnicowanie obciążeń, aby zrealizować określone cele publiczne, np. architektoniczne.

W świetle wskazanego wyżej orzecznictwa uznać zatem należy, iż wbrew zarzutom wnoszących wezwanie kwestionowana uchwała nie narusza przepisów art. 15 ust. 1 w zw. z art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tym bardziej w stopniu rażącym, jak również brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że przedmiotowa uchwała narusza jakiegokolwiek inne przepisy.

Przy uwzględnieniu wszystkich przytoczonych wyżej okoliczności i obowiązujących regulacji prawnych Rada Miejska w Nysie stwierdza, że brak jest podstaw do uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa złożonego przez wnoszących wezwanie.